

Editorial

Dimensiunea suplimentară.

Instrumentele moderne, tehnicile sofisticate, metodele de diagnostic și terapie tehnologizate fac parte din viața noastră de zi cu zi. Medicina veterinară se dezvoltă rapid, ca și restul domeniilor, însă ceea ce rămâne la baza profesiei noastre și a relației dintre aceasta și proprietarii de câini sau pisici este importanța calității vieții animalelor pe care le îngrijim. Mentalitatea evoluează, acum mulți proprietari sunt doritori să primească instrucțiuni și explicații clare privind starea de sănătate a animalului lor. Mai mult decât atât, dacă nu le oferim informațiile pe care le solicită, le vor obține din surse neverificate (adică de pe Internet). Suntem cu toții familiari cu problemele cauzate de experții autodeclarați în medicina veterinară de pe Google. Proprietarii de animale se așteaptă ca medicii veterinari să integreze calitatea vieții animalului lor de companie în starea globală de sănătate a acestuia și mulți dintre ei vor să aibă un rol activ în acest demers. Haideți să nu-i dezamăgim.

Dr Fabienne Dethioux, DVM, MRCVS

Q.o.L. (Quality of Life / Calitatea Vieții)

Situația câinilor și a pisicilor s-a schimbat radical în ultimii zeci de ani. Astăzi, mulți proprietari își consideră animalul de companie un membru al familiei. Ca și în cazul medicinei umane, calitatea vieții a devenit un parametru important în evaluarea stării generale de sănătate. Progresele recente din medicina veterinară, accesul la informații nelimitate - însă necontrolate - pe Internet și răspândirea informațiilor referitoare la calitatea vieții animalelor înseamnă că medicii veterinari vor fi presați de către proprietarii de animale în ceea ce privește deciziile terapeutice, chirurgicale, de externare sau eutanasiere.

Definiție

În cazul oamenilor, calitatea vieții este starea generală de bine a persoanelor și societăților. Definiția ia în calcul sănătatea, politica, mediul, educația, apartenența socială etc. În ceea ce privește câinii și pisicile, se aplică definirea bunăstării conform OIE (Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor) cât și conform conceptului „celor cinci lipsuri” (lipsa foamei și a setei, a disconfortului, a durerii, a rănirii și bolilor, abilitatea de a exprima comportament animal normal, lipsa fricii și stresului), însă, ne așteptăm la mai mult pentru membrii familiei noastre. Unii autori vorbesc de echilibrul dintre sentimente plăcute și neplăcute, însă trebuie luate în calcul în mod egal starea de sănătate și personalitatea animalului.

Calitatea vieții în practică

Evaluarea calității vieții câinilor sau a pisicilor se aseamănă evaluării calității vieții oamenilor cu limitări cognitive sau de comunicare (ex. copii, sugari, persoane cu dizabilități psihice, pacienți foarte bolnavi). Când persoana în cauză nu poate vorbi, ne bazăm pe cele care o îngrijesc pentru a ne furniza informații. De asemenea, trebuie să luăm în considerare caracteristicile individuale. De exemplu, un câine foarte apropiat de stăpân, care nu părăsește casa niciodată, va fi anxios dacă este lăsat singur în spitalul veterinar. Să nu uităm de faptul că multor câini le place să aibă o rutină fixă a activităților zilnice. Însăși natura animalului determină ce anume înseamnă o bună calitate a vieții: interacțiune socială pentru câini, abilitatea de a se cățăra, de a se ascunde, de a observa și de a dormi pentru o pisică. Bineînțeles, disconfortul fizic, durerea, imposibilitatea de a se angaja în ceea ce se consideră a fi un comportament normal (de exemplu folosirea litierei de către pisici) vor avea un efect negativ asupra calității vieții.

Scara calității vieții (HHHHMM)

SCOR	CRITERII
0-10	DURERE: Control adecvat al durerii (inclusiv al abilității de a respira)
0-10	FOAME : Mănâncă suficient? Necesită hrănire din mână sau printr-un tub special?
0-10	HIDRATARE : Este deshidratat? Necesită administrare subcutanată de fluide?
0-10	IGIENĂ : Animalul trebuie periat și curățat, în special după ce își face nevoile.
0-10	FERICIRE : Exprimă entuziasm/interes? Răspunde la mediu? Prezintă semne de plictiseală/singurătate/anxietate/frică?
0-10	MOBILITATE : Se poate ridica fără ajutor? Dorește să se plimbe? Prezintă convulsii sau frisoane?
0-10	MAI MULT RĂU DECÂT BINE : Când zilele proaste încep să le depășească pe cele bune, calitatea vieții este compromisă iar proprietarul trebuie să ia în calcul varianta eutanasierii.
TOTAL	Un total de 35 de puncte se consideră acceptabil ca scor al calității vieții.

Mai multe informații la www.avma.org.

Mediul înconjurător și nutriția

Toți cei care am fost internați în spital vreodată înțelegem conceptul. Un mediu plăcut, sigur și amiabil cât și o hrană de bună calitate sunt esențiale vindecării. Spitalele veterinare trebuie să se îngrijească în permanență de nevoile mai multor specii însă, din păcate, constrângerile practice ale unui cabinet ocupat adesea intervin împotriva bunăvoinței echipei medicale. Astfel, ca și în spitalele pentru oameni, în clinică trebuie să existe un avocat al calității vieții. O vizită critică la clinică (inclusiv a departamentului de spitalizare și reanimare) reprezintă o modalitate ușoară și eficientă de a evalua și îmbunătăți situația. Stresul spitalizării, durerile sau disconfortul postchirurgical (analgezia este crucială calității vieții), condițiile de trăi adesea induc un apetit scăzut sau chiar anorexie. O atenție

ROYAL CANIN

Cel mai sofisticat instrument de diagnostic din lume
a Reacției Adverse la Hrană

AN 18
ANALLERGENIC

CEL MAI SOFISTICAT INSTRUMENT DE
DIAGNOSTIC DIN LUME
A REACȚIEI ADVERSE LA HRANĂ

Când vine vorba de binele animalelor de companie în vârstă sau bolnave, orice lucru, oricât de mic, ajută.

© F. Dethioux

specială trebuie acordată hranei oferite. Dacă afecțiunea animalului necesită schimbarea dietei acestuia (de pildă o dietă cu conținut redus de grăsimi sau de fosfor), medicul veterinar se confruntă cu o dilemă. Unii pacienți (în special pisicile) pot dezvolta o aversiune față de hrană în contextul mediului de spitalizare. Dieta nouă trebuie introdusă treptat, după ce animalul s-a întors la mediul său normal. Chiar și cea mai bună formulă nutritivă este inutilă dacă nu este consumată! Nutriția enterală este cea mai bună modalitate de a oferi elementele nutritive esențiale sănătății. Multe cabinete apelează în mod regulat la hrănirea prin tub, aceasta menținând o bună calitate a vieții în cazurile în care animalul nu poate sau refuză să mănânce. După diagnosticare, când sunt trimise acasă, pisicile cu insuficiență renală cronică pot primi o dietă specială pe termen lung printr-o sondă. Odată ce învață cum, mulți proprietari reușesc și sunt mulțumiți să își hrănească și să își hidrateze animalul de companie astfel.

O serie de factori definesc gustul unei diete, care reprezintă factorul cheie de acceptare din partea animalelor: formula (adică nivelul de grăsimi pentru pisici și de proteine pentru câini), calitatea materiei prime, procesul de producție, mărimea, forma, textura bucățelelor, prezența potențatorilor de aromă, compoziția aromatică și condițiile de depozitare, ca să nu mai vorbim de experiența producătorului. Bine înțeles, *TLC, afecțiunea, răbdarea, atenția la detalii și toate celelalte trucuri cunoscute de medicii veterinari sunt utile pentru a convinge pacienții să mănânce.

Fiecare lucru ajută

Fiecare caz este unic, însă exisă măsuri generale care pot fi luate pentru îmbunătățirea calității vieții. Simpla poziționare a unui scaun lângă geam îi va permite pisicii să își acceseze locul preferat de observație, chiar dacă nu poate sări direct de pe podea. Îi puteți explica proprietarului tehnici de masaj pentru a îmbunătăți mobilitatea cățelilor cu artrită, cât

și ca modalitate excelentă de a îmbunătăți legătura dintre animal și om. Merită amintit că mulți proprietari își doresc să aibă un rol activ în bunăstarea animalului lor de companie.

O abordare proactivă

Odată cu creșterea speranței de viață în cazul animalelor de companie, multe cabinete au introdus programe de monitorizare geriatrică. Proprietarii pot trece cu vederea primele semne de boală sau le pot ignora, crezând că sunt simple manifestări ale bătrâneții (Davies, 2012). Detectarea timpurie a problemelor și implementarea măsurilor terapeutice vor îmbunătăți starea generală de sănătate a animalului, însă aceste consultații reprezintă și o oportunitate de a discuta despre calitatea vieții și despre măsurile de eutanasiere, pentru când „va veni timpul”. Medicii veterinari știu să evalueze starea fizică de sănătate, însă dispoziția pacienților și gradul de mulțumire a acestora pot fi mai greu de stabilit și vor purta

subiectivismul informațiilor oferite de proprietar. Un dialog deschis este cel mai bun mod de a garanta calitatea vieții, până în ultimele momente. Eutanasia= “moartea fără suferință” poate deveni singura opțiune de alinare a durerii și a suferinței. În acest caz, ea trebuie prezentată ca ultim tratament, și nu ca un eșec terapeutic. Eutanasierea trebuie realizată cu compasiune și demnitate.

Fabienne Dethioux, DVM, MRCVS.

*TLC = Tender Loving care

© F. Dethioux

© F. Dethioux

REFERINȚE ȘI BIBLIOGRAFIE:

1. Davies m – Geriatric screening in first opinion practice – results from 45 dogs. JSAP 2012; 53: 507-513.Niessen SJM, Powney S, Guitian J et al – Evaluation of a quality-of-life tool for dogs with diabetes mellitus. J Vet Intern Med 2012; 26: 953-961.
2. Denneberg NA, Egenvall A – Evaluation of dog owners’ perceptions concerning radiation therapy. Acta Veterinaria Scandinavica 2009; 51: 19.
3. Folger WR, Scherk M – The veterinarian’s responsibilities at the end of a cat’s life. JFMS 2010;12: 365-366.
4. German AJ, Holden SL, Wiseman-Orr ML et al – Quality of life is reduced in obese dogs but improves after successful weight loss. The Veterinary Journal 2012; 192: 428-434.
5. Harvey A, Tasker s – BSAVA Manual of Feline Practice A foundation manual. BSAVA 2013.
6. <http://csu-cvmb.colostate.edu/vth/diagnostic-and-support/argus/Pages/qualityof-life.aspx>
7. Lindley S, Watson P – BSAVA Manual of Canine and Feline Rehabilitation, Supportive and Palliative Care. BSAVA 2010.
8. Linek M, Favrot C – Impact of canine atopic dermatitis on the health-related quality of life of affected dogs and quality of life of their owners. Veterinary Dermatology 2010; 21: 456-462.
9. Lynch S, Savary-Bataille K, Leeuw B et al – Development of a questionnaire assessing the health related quality of life in dogs and cats with cancer. Veterinary and Comparative Oncology 2010;9 (3):172-182.
10. Mullan S, main D – Preliminary evaluation of a quality of life screening programme for pet dogs. JSAP 2007; 48: 314-322.
11. Noli C, Colombo S, Cornegliani et al – Quality of life of dogs with skin diseases and their owners. Part 2: administration of a questionnaire in various skin diseases and correlation to efficacy of therapy. Veterinary Dermatology 2011; 22: 344-351.
12. Noli C, Minafo G, Galzerano – Quality of life of dogs with skin diseases and their owners. Part 1: development and validation of a questionnaire. Veterinary Dermatology 2011; 22: 335-343.
13. Reynolds CA, Oyama MA, Rush JE et al – perceptions of quality of life and priorities of owners of cats with heart disease. J Vet Intern med 2010; 24: 1420-1426.
14. Robertson J, Mead A – Physical Therapy and massage for the Dog. Manson Publishing 2013.
15. Ruda L, Heiene R – Short- and long-term outcome after perineal urethrostomy in 86 cats with feline lower urinary tract disease. JSAP 2012; 53: 693-698.
16. Wojciechowska JI, Hewson CJ – Quality-of-life assessment in pet dogs. JAVMA 2005; 226(5): 722-728.

> DERMATOFITOZA LA PISICI, SFATURI PRACTICE

Tabloul clinic și etiopatogeneza

1. Dermatofitoza este o infecție a părților "moarte", cheratinizate ale pielii (păr, unghii și/sau stratum corneum), una din multitudinea de specii de fungi adaptate să trăiască la acest nivel.
2. *Mycrosporium canis* este agentul patogen responsabil de majoritatea covârșitoare a dermatofitozelor la feline.
3. Foarte frecvent doar simpla prezență a agentului patogen nu e suficientă pentru a declanșa semnele clinice. Dintre factorii implicați amintim: statusul gazdei (vârsta, boli debilitante, imunitate compromisă, alimentație necorespunzătoare, stres) doza de agenți patogeni cu care se intră în contact.
4. Dermatofitoza poate să se asemene clinic cu orice afecțiune dermatologică! Poate avea multiple prezentări clinice și drept urmare nu poate fi neglijată în diagnosticul diferențial al majorității bolilor pielii.

Diagnosticul infecțiilor cu dermatofiți

1. **Testul cu lampa Wood** (lampa cu lumina ultravioletă) este un examen rezonabil dar nu definitiv. Detectează metaboliți fluorescenți produși de anumite tulpini de *Microsporium canis* pe tulpina firului de păr și nu pe cruste. Pentru ca testul să fie considerat pozitiv

trebuie să avem o colorație verde fluorescentă de-a lungul firelor de păr. Firele din această categorie pot fi folosite mai apoi la trichogramă sau la mediile de cultură! Lasa-ți lampa Wood să se încălzească înainte de folosire minim 5 minute.

2. **Trichograma** nu este un test foarte uzual dar este util mai ales în condițiile în care se folosesc firele de păr identificate la testul anterior care sunt imersate în hidroxid de potasiu (KOH). Putem observa modificări de structură a firului de păr iar în unele cazuri spori ai dermatofiților pe aceste fire.

3. **Examenul micologic pe medii de cultură** este cea mai bună metodă dacă este realizată corespunzător. Cel mai frecvent se folosesc mediile DTM (Mediu de Testare a Dermatofiților) care conține nutrienți (keratina), inhibitori de creștere pentru bacterii și fungii saprofite și un indicator de culoare. Coloniile de *Microsporium canis* au o culoare albă sau gri-albicioasă! Schimbarea culorii mediului de cultură trebuie să aibă loc concomitent cu apariția și dezvoltarea coloniilor. Mediile DTM nu sunt perfecte, în cazul unor rezultate suspecte este important să se evalueze microscopic coloniile sau să se efectueze un alt test pe alt mediu de cultură.

Colectarea probelor se poate face direct din zonele lezionate sau în cazul pisicilor cu "aspect normal" putem folosi o perie de dinți nouă cu care periem întreaga suprafață a animalului și apoi însămânțăm mediul. Plăcile cu mediu pot fi lăsate la temperatura camerei sau într-un incubator la 28° C timp de 7-14 zile și, mare atenție, trebuie examinate zilnic.

Confirmarea microscopică a speciei prezente în mediul de cultură e importantă atât din punct de vedere al terapiei topice și sistemice cât și în ce privește igienizarea mediului. Recoltați o mică porțiune din coloniile crescute cu ajutorul unei benzi scotch și apoi colorați-o cu soluția albastă din DiffQuick sau lactofenol cotton blue și examinați lama microscopică cu obiectivele 100x și 400x. Veți observa hifele fungice precum și macroconidiile care vă vor ajuta la identificare.

Tratamentul

Studiile din ultimii 10 ani au elucidat câteva principii generale în conduita terapeutică a dermatofiților. La majoritatea animalelor cu stare generală bună este o boală cu tendință de autovindecare și e posibil (în 10-16 săptămâni) să dispară spontan chiar și fără terapie. Protocolul cel mai bun îl reprezintă combaterea dermatofiților pe trei planuri: **local-topic, sistemic și în mediu.**

Tratamentul topic este important deoarece omoară agenții patogeni de la suprafața pielii și împiedică răspândirea lor în mediu. Local sau pe întreaga suprafață? O întrebare care se pune frecvent. Dermatologii recomandă tratamentul pe întreaga suprafață corporală. Să tund sau nu animalul? Există mai multe opțiuni. În cazul unui singur animal implicat nu e absolut necesar dar face mai ușoară aplicarea tratamentului. În cazul mai multor animale implicate și, mai ales în felise, este indicat pentru a nu contamina mediul și a aplica mai eficient tratamentul local. Vă recomandăm folosirea unei lame de tuns nr. 10 deoarece astfel evităm microleziunile ce pot apărea pe piele și pot favoriza răspândirea infecției.

Dintre produsele topice folosite mai frecvent vă recomandăm: soluția Lime Sulfur (Dechra), Enilconazol (Imaverol Janssen Pharmaceutica), miconazol sau ketoconazol (diverse denumiri comerciale), miconazol cu clorhexidină (Malaseb, Dechra).

Tratamentul sistemic scurtează perioada de vindecare la animalele contaminate. Giseofulvina este încă folosită în unele țări. Este un produs eficient dar cu multe efecte secundare: teratogen, mielosupresie cu leucopenie gravă. A nu se folosi la pisicile pozitive FeLV și FIV și nici la animale în vârstă de sub 6 săptămâni.

Ketoconazolul nu este recomandat a se folosi la pisici datorită hepatotoxicității crescute. Itraconazolul (Sporanox, Itrafungol), poate cel mai recomandat produs la momentul actual,

are o toxicitate scăzută. Deoarece persistă în stratum corneum, păr și unghii, medicamentul poate fi folosit și în perioade de tratament de o săptămână alternate cu o săptămână pauză, aceasta având rol în reducerea costurilor. Fluconazolul (Diflucan) și terbinafina (Lamisil) sunt două produse care au primit mai multă atenție în ultimul timp dar sunt necesare mai multe studii pentru a le folosi corespunzător.

Controlul dermatofiților din mediu este important deoarece previne reapariția infecției sau răspândirea ei la alte animale din gospodărie precum și la proprietari. Studiile recente arată că pentru mediu cele mai eficiente sunt soluțiile pe bază de clor 0,05% și sprayurile cu enilconazol pentru exterior (în cazul în care sunt accesibile).

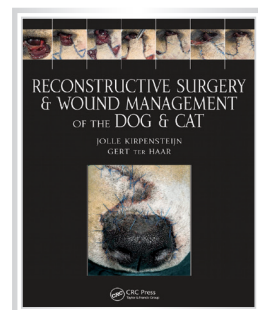
În final, aș dori să reamintesc principiile unui tratament eficient în dermatofitoza la pisici:

1. tunderea cel puțin a leziunilor vizibile.
2. tratamentul topic generalizat cu soluții sau șampoane pentru a omorî sporii și a preveni răspândirea lor în mediu.
3. tratament sistemic pentru a stopa infecția în firele de păr care sunt în creștere.
4. tratamentul viguros al mediului (important mai ales într-o felisă) utilizând soluții cu clor cel puțin o dată pe lună.
5. în toate situațiile tratamentul ar trebui continuat până ce avem culturi micologice de control negativ.

Nu aș dori să închei înainte de a spune câteva cuvinte despre vaccinare. Toate vaccinurile disponibile pentru pisici la momentul actual sunt inactivate. Datorită acestui fapt, eficiența lor în profilaxia bolii este pusă sub semnul întrebării, majoritatea cercetătorilor precizând chiar că nu au nici un efect profilactic. În ce privește valoarea terapeutică, lucrurile stau mai bine, dar datorită faptului că nu asigură vindecarea propriu-zisă a organismului gazdă ci mai degrabă doar o ameliorare a semnelor clinice, nu reprezintă o alternativă viabilă.

Dr. Robert Popa

> RECENZIA CĂRȚILOR

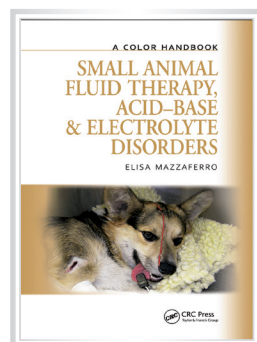
Reconstructive Surgery and Wound Management of the Dog and Cat (Chirurgia reconstructivă și managementul plăgilor la câini și pisici)

Kirpensteijn J, ter Haar G, ISBN: 978-1-84076-163-4 Manson Publishing 2013.

Cu toții ne-am confruntat cu răni extinse, infectate și necroze, iar cel mai fericit scenariu era să îl avertizăm pe proprietar că animalul va rămâne cu o cicatrice urâtă. Haideti să privim problema cu alți ochi! Cu ajutorul acestei cărți minunate ilustrate, veți deveni mai încrezător în posibilitatea unor rezultate mai acceptabile din punct de vedere estetic. Noțiunile de anatomie, tensiune a pielii și circulație a sângelui sunt un preambul util de la care autorii pornesc pentru a descrie în detaliu toate aspectele

managementului rănii înainte de a trece la tehnici generale de reconstrucție. Cartea conține explicații detaliate ale unor proceduri specifice anumitor părți ale corpului, iar fiecare capitol este susținut de o listă impresionantă de referințe. Nu fiți descurajați de cuvintele de origine latină („latissimus dorsi”, „vastus lateralis” etc. - care, de altfel, fac parte din nomenclatura internațională) și observați fotografiile și desenele. Aceste fotografii vor fi foarte utile și când veți explica procedura proprietarului animalului. ➔

➔ Mai multe informații la: www.crcpress.com/browse/category/VET

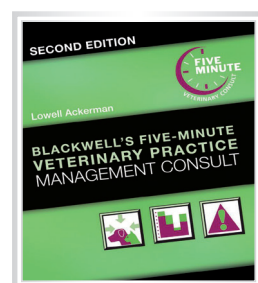
Small Animal Fluid Therapy, Acid-Base & Electrolyte Disorders. (Terapia cu fluide la animalele mici în cazul dezechilibrelor acido-bazice și de electroliți).

Mazzaferro E, ISBN: 978-1-84076-167-2 Manson Publishing 2013.

Au trecut zilele în care o picătură de ser sau de soluție Hartman era medicamentul universal pentru toți pacienții bolnavi sau în stare de șoc! Având la dispoziție noi soluții precum bănci de sânge, catetere performante, aparate de analiză în clinică și o mai bună înțelegere a fiziopatologiei șocurilor, practicianul trebuie să o aleagă pe cea mai

bună pentru fiecare caz în parte. Acest lucru va fi mai ușor cu ajutorul acestei broșuri recent publicate. Autorul prezintă o abordare practică, iar datorită numeroaselor planșe, fotografii și tabele, cartea este potrivită pentru utilizarea în clinică. Cele nouă exemple de la finalul cărții pot fi citite în timpul pauzei de cafea sau folosite ca trai-ning în clinică. ➔

➔ Mai multe informații la: www.crcpress.com/browse/category/VET

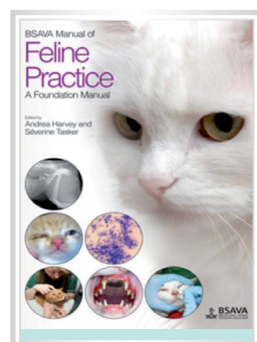
Second Edition Blackwell's Five-Minute Veterinary Practice Management Consult. (Consultul veterinar de cinci minute - Blackwell - Cea de-a doua ediție).

Ackerman L, ISBN: 978-1-118-52924-9 Blackwell 2014.

Nu este ușor să conduci un cabinet veterinar, indiferent cât de mic. Indiferent

carte este ca o aspirină pentru ei. Scrisă de peste 75 de experți, bine structurată, cartea oferă răspunsuri clare și logice la majoritatea problemelor care pot apărea în acest domeniu și cele mai multe dintre acestea se pot parcurge în cinci minute. O soluție rapidă ce merită ținută pe raft, la biou. ➔

➔ Mai multe informații la: www.wiley-blackwell

BSAVA Manual of Feline Practice. (Manualul Asociației Britanice de Medicină Veterinară pentru Animale Mici - BSAVA - de practică la pisici). Harvey A, Tasker S, ISBN: 978-1-605319-39-8 A Foundation Manual. BSAVA 2013.

Pisicile sunt fără îndoială viitorul medicinei veterinare pentru animale mici, însă specificitățile lor sunt adesea tre-

cute cu vederea. Plin de sfaturi utile, acest nou manual BSAVA a fost compilat de către o echipă impresionantă de specialiști, pentru a le oferi practicienilor „tot ce trebuie să știe despre pisici”. În ciuda unui conținut

foarte dens, cartea rămâne plăcută la utilizare. Accesul la informații se bazează pe problemele indicate de pacient și permite cititorului să găsească rapid ceea ce caută. Un ghid de referință rapidă permite accesul rapid la numeroase informații specifice despre pisici. Cu această carte la îndemână, veți fi un adevărat cunoscător al pisicilor. ➔

➔ Mai multe informații la: www.wiley-blackwell or www.bsava.com

Osteoartrită la pisici? Întrebați proprietarul.

Semnele clinice nu se potrivesc întotdeauna cu leziunile radiologice observate în cazul pisicilor. Datorită tendinței naturale a pisicii de a ascunde durerea, în special în situația stresantă a vizitei la medicul veterinar, este dificilă evaluarea nivelului de disconfort, cât și eficiența tratamentelor implementate pentru a-l elimina. Chestionarea atentă a proprietarului poate oferi indicii valoroase practicianului care tratează o pisică ce suferă de osteoartrită (OA). Anomalii precum schimbări ale mersului, evitarea sau încetarea salturilor, evitarea urcării scărilor sunt semne care indică dureri articulare. Unele pisici vocalizează problema, își schimbă postura sau devin neprietenoase sau temătoare. Autorii concluzionează astfel că proprietarii pot oferi informații foarte valoroase în diagnosticarea bolilor osteo-articulare la pisici, iar medicilor veterinari li se sugerează să îi investigheze atent. Majoritatea proprietarilor observă schimbările comportamentale, însă le consideră semne de bătrânețe, când de fapt acestea indică prezența OA. ^{FD}

✉ Sursa: Klinck MP, Frank D, Guillot M et al – Owner-perceived signs and veterinary diagnosis in 50 cases of feline osteoarthritis. Canadian Veterinary Journal 2012; 53: 1181-1186.

Pisică posomorâtă?
Verificați să nu suferă de probleme osteo-articulare.

© F. Dethioux

Intervenți rapid!

Numeroase organizații care au ca scop sănătatea și bunăstarea pisicilor recomandă sterilizarea acestora la vârsta de patru luni. Un studiu recent realizat la Universitatea Bristol (în Marea Britanie) arată că o mare parte a deținătorilor de pisici (80.0%!) nu își sterilizează pisicile înainte ca acestea să ajungă la vârsta fertilă. Acest lucru duce la sarcini nedorite și la adăposturi suprasolicitate. Autorii recomandă educarea proprietarilor de pisici de către personalul veterinar. ^{FD}

✉ Sursa: Welsh CP, Gruffydd-Jones TJ, Murray JK – Neuter status of cats at four and six months of age is strongly associated with the owner's intended age of neutering. Veterinary Record 2013; 172: 578.

Pisicile supraponderale și steroizii

Steroizii fac parte din lista de medicamente a multor practicieni veterinari specializați în feline. Un studiu recent încrucișat a comparat concentrația de glucocorticoizi din plasmă după o singură administrare de prednison sau prednisolon la 11 pisici sănătoase. Cinci dintre ele erau normoponderale, iar șase – supraponderale. Administrarea unei singure doze de 2 mg/kg de prednisolon a condus la o concentrație mult mai ridicată, statistic vorbind, de glucocorticoizi în rândul pisicilor obeze. Biodisponibilitatea prednisolonului oral a fost mai mică, după cum era de așteptat la feline. Autorii sugerează că acest lucru ar putea explica riscul mai ridicat al „pisicilor obeze” de a dezvolta efecte adverse precum lipidoză hepatică sau diabet zaharat în urma administrării corticosteroizilor. ^{FD}

✉ Sursa: Center SA, Randolph JF, Warner KL et al – Influence of body condition on plasma prednisolone and prednisone concentration in clinically healthy cats after a single oral dose administration. Research in Veterinary Science 95 (2013) 225-230.

Vărsați o lacrimă

Filmul lacrimal reprezintă o protecție esențială pentru ochi. La oameni, producția scăzută de lacrimi și leziunile oculare sunt recunoscute, fiind luate măsuri de rutină pentru prevenirea bolilor. Un studiu recent a evaluat producția lacrimală a treizeci de pacienți canini internați, în comparație cu cea a treizeci de câini sănătoși. S-a înregistrat o descreștere semnificativă a producției lacrimale a pacienților internați. Autorii au concluzionat că bolile corneei pot trece ned diagnosticate și netratate. Tuturor pacienților canini internați ar trebui să li se administreze lacrimi artificiale la fiecare 2-4 ore. ^{FD}

✉ Sursa: Greene LM, Marcellin-Little DJ, Lascelles BD – Associations among exercise duration, lameness severity, and hip joint range of motion in Labrador Retrievers with hip dysplasia. JAVMA 2013; 242(11): 1528-1533

Anestezia cu isofluran = stres oxidativ

Chiar dacă există multe suspiciuni în ceea ce privește faptul că anestezia induce stresul oxidativ, există puține studii care să arate acest lucru. Într-un studiu recent ce evaluează starea de oxidare/antioxidare din plasma a 12 câini din rasa Beagle anesteziați cu isofluran, s-a demonstrat că substanța generează un efect advers asupra stresului oxidativ. Efectul depinde de timpul de administrare, cât și de doză. Radicalii liberi sunt implicați în multe căi patologice. Astfel, reducerea numărului acestora la minimum poate aduce doar beneficii. Concluzie: încercați să minimizați durata anesteziei și asigurați-vă că pacienții dumneavoastră primesc suficienți antioxidanți prin intermediul hranei. ^{FD}

✉ Sursa: Lee JY – Evaluation of the total oxidant and antioxidant status of the plasma of dogs anaesthetised with isoflurane. Veterinary record 2013; 172: 96.

> ȘTIRI

Doriți să aflați mai multe?

Doriți să aflați mai multe informații din domeniul dermatologiei? O resursă comprehensivă de informații clinice și de interes general este disponibilă pe o pagină de internet ușor de utilizat. ✉ www.excellencein dermatology.com (Zoetis) oferă tehnici de diagnostic, lucrări prezentate la congrese, o librărie cu materiale educative pentru medici veterinari și practicieni. ^{FD}

Terapia cu fluide

Administrarea fluidelor este considerată de mulți autori un procedeu câștigător din trei puncte de vedere, deoarece animalul de companie se însănătoșește, proprietarul îl recapătă mai repede iar medicul veterinar face o treabă bună. Însă în practică nu este întotdeauna evidentă alegerea soluției sau a căii de administrare - ca să nu mai vorbim de faptul că situația nu este niciodată simplă, fiind nevoie mereu de ajustări. O echipă de specialiști de la AAHA și AAFP a publicat o serie de linii directoare standardizate, disponibile gratuit pe Internet. ^{FD}

✉ Citiți mai multe la: www.catvets.com/uploads/Fluid%20therapy%20Guidelines.pdf.

Instrument murdar.

Creșterea nivelului de conștientizare privind factorii favorizanți care duc la răspândirea infecțiilor nosocomiale reprezintă un subiect de actualitate în medicina umană și veterinară. Spălarea mâinilor, folosirea materialelor de unică folosință (și o atenție sporită) sunt metode recunoscute de limitare a contaminării, însă există mulți alți purtători de microbi periculoși. Stetoscoapele reprezintă unul dintre aceștia. Acestea sunt purtătoare de bacterii și pot transmite infecții de la un pacient la altul. Studiile precedente au arătat că stetoscoapele pot fi purtătoare de MRSA și că S. aureus și Enterococcus spp. pot supraviețui pe suprafețe plastice mai mult de 90 de zile. Autorii au studiat obiceiurile de curățare a stetoscoapelor a zece chirurghi veterinari cu normă întreagă în spital. Ei au concluzionat că dezinfectarea (în soluție de alcool izopropilic 70%) a acestui instrument de bază în ascultație este foarte eficientă în îndepărtarea bacteriilor, și, că trebuie făcută după fiecare utilizare

Stetoscopul dumneavoastră este purtător de bacterii

© F. Dethioux

la pacienții infectați cu bacterii patogene și înaintea folosirii la pacienții cu un sistem imunitar compromis. Bineînțeles, nu vă oprește nimeni să vă începeți ziua cu o igienizare a acestui instrument emblematic. ^{FD}

✉ Sursa: Fujita H, Hansen B, Hanel R – Bacterial Contamination of Stethoscope Chest Pieces and the Effect of Daily Cleaning. Journal of Veterinary Internal Medicine 2013; 27: 354-358.

Nu se poate opri, nu se va opri.

Suntem cu toții obișnuiți cu dificultățile legate de ascultația pisicilor care nu se opresc din tors. Care sunt trucurile care dau roade în cazul pacienților dumneavoastră? Un sumar prezentat în cadrul ultimului congres BSAVA a evaluat rata de succes a celor mai des folosite dintre acestea. Trucul câștigător a fost pornirea unui robinet în apropierea pisicii (la cel mult 1m distanță). Procedul a oprit torsul în 81% dintre cazuri. Alte opțiuni posibile sunt suflatul ușor în urechea pisicii sau pulverizarea substanței Feliway în apropierea sa. ^{FD}

✉ Sursa: Little C – Shut up while I listen! Purring in cats during clinical examination; can we stop it? BSAVA Congress 2013

Minimum 60 de minute pe zi!

Displazia de șold este frecventă în cazul câinilor din rasa Labrador Retriever. Un studiu recent publicat a evaluat gravitatea dizabilității în raport cu nivelul de efort fizic la 60 de câini din rasa Labrador Retriever suferind de această afecțiune, cu proprietari particulari. Conform așteptărilor, vârsta, greutatea și gradul displaziei (luxație sau nu) au reprezentat factori importanți privind gradul de dizabilitate. Câinii care au beneficiat de exerciții fizice regulate au primit scoruri mai mici ale gradului de dizabilitate, iar autorii concluzionează că cel puțin 60 de minute de exerciții fizice pe zi îmbunătățesc mobilitatea animalului. O rețetă ușoară! ^{FD}

✉ Sursa: Greene LM, Marcellin-Little DJ, Lascelles BD – Associations among exercise duration, lameness severity, and hip joint range of motion in Labrador Retrievers with hip dysplasia. JAVMA 2013; 242(11): 1528-1533.

Un alt motiv pentru a descuraja coprofagia!

Carprofen este un medicament utilizat frecvent, 70% din acesta fiind excretat în fecale. Se consideră un produs foarte sigur, însă au fost raportate reacții adverse precum creșterea nivelului de activitate a

enzimelor ficatului cât și o producție scăzută de prostaglandine, o circulație slabă a sângelui în zona rinichilor și o rată de filtrare glomerulară redusă. Un articol recent raportează cazul unei femele sterilizate în vârstă de un an și cu o greutate de 22 kg care a fost adusă la medicul veterinar după șase luni de incontinență urinară, PUPD (poliurie/polidipsie) și USG (greutate specifică a urinei) scăzută. Proprietarul a comunicat medicului că pacientul consuma materiile fecale ale altor câine din gospodărie. Testele specifice au detectat carprofen în ser și plasmă. După cinci săptămâni în care câinele nu a mai fost lăsat să consume fecale, semnele clinice au dispărut. Acest caz evidențiază nevoia unui istoric amănunțit. ^{FD}

✉ Sursa: Hutchins RG, Messenger KM, Vaden SL – Suspected carprofen toxicosis by coprophagia in a dog. JAVMA 2013; 243(5):709-711.

Testarea genetică

În prezent există 131 de teste genetice disponibile pentru detectarea bolilor ereditare la câini și pisici. Proiectul WSAVA este susținut de Waltham. Dacă doriți mai multe informații, consultați:

✉ www.research.vet.upenn.edu/WSAVA-LabSearch ^{FD}

Ce pun la cale pisicile...

V-ați întrebat vreodată ce fac pisicile afară? Cercetătorii de la Universitatea Columbia au atașat camere de luat vederi de mici dimensiuni de zgarda a 60 de pisici și au urmărit peste 2000 de ore de film. Unele dintre acestea sunt disponibile pe pagina de Internet a proiectului: ✉ www.kittycams.uga.org. Concluzia este că pisicile care sunt lăsate afară nu se îndepărtează prea tare de casă (maximum 500 de metri), însă au o viață riscantă, ceea ce le reduce speranța de viață; cel mai periculos comportament este traversatul străzilor. Datorită acestui studiu, medicilor veterinari le este mai clar cum se ajunge la unele dintre situațiile de urgență cu care se confruntă aceste feline suburbane neastâmpărate. ^{FD}

Coprophagia este un comportament riscant

© F. Dethioux